

Arrest

nr. 273 645 van 2 juni 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door haar ouders: dhr. X- mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DELMOTTE
Mont Saint-Martin 79
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 28 december 2020 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 december 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. MALANDA, die *loco* advocaat C. DELMOTTE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Albanese nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van Tirana. Je bent geboren op (...). Een neef van je vader, Medat H. (...), wilde jouw vader naar Syrië sturen. Jouw vader wilde dit niet. Begin 2017, kort na de feestdagen, hield dezelfde neef jou tegen terwijl je op weg was naar school. Je zat toen in het 7e leerjaar van de basisschool. Hij zei dat je een hoofddoek moest dragen, dat je alles moest doen wat hij van je vroeg en dat hij je zou uithuwelijken aan een man die je niet kende en een stuk ouder was dan jou. Je ging naar huis en vertelde je ouders wat er gebeurd was. Je ouders wilden niet dat hij in jouw buurt kwam. Je vader ging spreken met zijn neef en zei je daarna dat hij je niet langer zou lastigvallen.

Nadien gebeurde het echter opnieuw. Vervolgens deden jullie een aangifte. De politie deed echter niets. Altijd wanneer je naar school ging, had je schrik dat hij je zou tegenhouden of je op een dag zou dwingen om te huwen. Wanneer je alleen van school naar huis terugkeerde, gebeurde het regelmatig dat de neef van je vader je aansprak en je vertelde dat hij een man gevonden had voor jou, dat je een hoofddoek moest dragen en dat je moest stoppen met naar school gaan. Uit angst ging je niet vaak naar school. Toen heel de wijk te weten kwam wat er aan de hand was, ging je vader opnieuw een aangifte doen bij de politie. De politie stak de neef van jouw vader in de cel, maar niet veel later werd hij vrijgelaten. Sinds de neef van jouw vader in de gevangenis werd gestoken, viel hij jou niet meer lastig. Toch hadden jullie schrik dat hij jou opnieuw zou beginnen lastigvallen. Op een dag zei je vader dat hij besloten had om naar België te komen. Hij verliet Albanië om een woning te zoeken in België. Jullie gingen een tijdje in jullie tweede verblijf in Diber, de geboorteplaats van je vader, wonen. In juli 2017, twee maanden na het vertrek van je vader, verliet jij samen met je moeder en je zus Albanië richting België via Italië.

Je ouders, Ali en Arta M. (...) (O.V. 8.447.660) en je broer, Argest M. (...) (O.V. 8.745.500), dienden een verzoek om internationale bescherming in op 22 november 2018. In het kader van hun verzoek verklaarden zij dat die neef van je vader, Medat H. (...), je vader onder druk zette om te gaan strijden in Syrië aan de zijde van Islamitische Staat. Omdat je vader dit weigerde bedreigde Medat je vader met de dood: als hij niet naar de oorlog in Syrië trok, zouden je vader en zijn naaste familieleden vermoord worden. In november 2016 werd Medat tijdens een grootschalige operatie van de Albanese politie gearresteerd. Je vaders problemen waren hiermee echter niet van de baan. Als hij vrienden of kennissen van Medat tegenkwam, vroegen ze aan hem om zich bij hen aan te sluiten en om mee naar Syrië te gaan. Omdat je vader de situatie beu was, verliet hij Albanië in maart 2017. Na het vertrek van je vader uit Albanië kreeg je broer problemen met de entourage van Medat. Omdat je vader niet meer in het land was, werd er aan je broer gevraagd om mee te doen aan de gewapende strijd in Syrië. Jouw broer weigerde, hoewel hij verschillende keren werd bedreigd. Je moeder verklaarde in oktober 2017, nadat zij haar winkel verkocht had, Albanië verlaten te hebben samen met jou en je zus Meriem. Jouw oudere broer verklaarde Albanië op 7 januari 2018 verlaten te hebben en op 17 januari 2018 in België aangekomen te zijn. Hoewel hij veroordeeld werd voor terrorisme, werd Medat H. (...) vrijgelaten uit de gevangenis.

In het kader van hun verzoeken om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus op 31 januari 2019. In haar arrest van 24 mei 2019 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de weigeringsbeslissingen van het Commissariaat-generaal. De raad oordeelde dat niet het minste geloof kon worden gehecht aan de problemen van jouw vader, moeder en broer met en vrees voor vervolging ten aanzien van Medat H. (...).

Bij terugkeer naar Albanië vrees je uitgehuwelijkt te worden door de neef van je vader en door hem verplicht te zullen worden een hoofddoek te dragen. Daarnaast wil je niet terugkeren naar Albanië omdat je geen gevoelens hebt voor jongens en een relatie tussen twee personen van hetzelfde geslacht in Albanië verboden is. Je vreest dat je scheef bekeken zou worden en dat er over jou geroddeld zou worden. Je legt geen documenten neer ter ondersteuning van jouw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, vond jouw persoonlijk onderhoud plaats in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen, en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat jij afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.

Na grondig onderzoek van alle elementen in jouw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat jouw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

Bij terugkeer naar Albanië vrees je uitgehuwelijkt te zullen worden door de neef van je vader, Medat H. (...), en door hem verplicht te zullen worden een hoofddoek te dragen. Daarnaast wil je niet terugkeren naar Albanië omdat je geen gevoelens hebt voor jongens en een relatie tussen twee personen van hetzelfde geslacht in Albanië verboden is. Je vreest dat je scheef bekeken zou worden en dat er over jou geroddeld zou worden (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS Isra, d.d. 20.11.2020, p. 5-6, 16, 24; vragenlijst CGVS, d.d. 19.02.2020, vraag 5). Er kan vooreerst geen geloof gehecht worden aan jouw vrees voor de neef van je vader.

Vooreerst kan erop gewezen worden dat de houding van jouw vader, moeder en broer niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming in jouw hoofde. Na zijn vertrek uit Albanië verbleef jouw vader eerst een periode in Italië zonder er om internationale bescherming te verzoeken. Na twee-en-een-halve maand reisde hij verder naar België (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS Ali M. (...), d.d. 24.01.2019, p. 6). Echter, toen hij hier in juni 2017 aankwam nam hij evenmin een actieve houding aan om hulp en/of bescherming te verkrijgen van de Belgische asielinstanties, integendeel. Het duurde tot 22 november 2018, i.e. bijna anderhalf jaar na zijn aankomst in België, alvorens hij zijn nood aan bescherming (in jouw hoofde) kenbaar maakte ten aanzien van de Belgische asielinstanties. Dezelfde bemerkingen kunnen voor jouw broer opgeworpen worden. Ook hij verbleef een periode in Italië alvorens jullie in België te vervoegen en ook hij diende in België niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming in (CGVS Ali, p. 5). Nochtans kan redelijkerwijs verwacht worden van iemand die in hoofde van zijn minderjarige dochter/zus een vrees heeft bij terugkeer naar haar land van herkomst dat hij zo snel mogelijk om internationale bescherming verzoekt. De rechtvaardiging van jouw vader en broer dat zij geen asiel wilden aanvragen en dat zij hoopten dat de situatie zou afkoelen (CGVS Ali, p. 14-15; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS Argest M. (...), d.d. 24.01.2019, p. 12), overtuigt niet gelet op de ernst van de vrees in jouw hoofde, met name dat jij op 12-jarige leeftijd onder dwang zou uitgehuwelijkt worden. De houding van jouw vader, moeder en broer, met name dat zij Italië niet om internationale bescherming verzochten en zij in België geruime tijd wachtten alvorens een dergelijk verzoek in te dienen, kan dan ook op geen enkele manier in overeenstemming gebracht worden met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in jouw hoofde.

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat jouw vader noch jouw moeder melding maakten van jouw vrees bij terugkeer naar Albanië onder dwang uitgehuwelijkt te zullen worden door Medat H. (...). Nochtans werden zij hierover expliciet bevraagd tijdens hun persoonlijk onderhoud op het CGVS. Jouw moeder verklaarde louter zich zorgen te maken om iedereen en dat jullie vermoord zouden worden toen haar gevraagd werd of zij in jouw hoofde een welbepaalde vrees had (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS Arta M. (...), d.d. 24.01.2019, p. 9).

Jouw vader verklaarde louter dat je hier naar school ging en niet wilde terugkeren naar Albanië, dat hij ook niet wilde terugkeren naar Albanië en dat hij niet dacht aan een terugkeer toen hem gevraagd werd wat hij vreesde dat er met jou zou gebeuren als je zou terugkeren naar Albanië (CGVS Ali, p. 16). Ook in hun beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissingen van het Commissariaat-generaal vermeldden jouw ouders niet dat zij vreesden dat jij onder dwang zou uitgehuwelijkt worden door Medat H. (...). Hiermee geconfronteerd, weet je niet hoe het komt dat jouw beide ouders de door jou aangehaalde feiten in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming niet ingeroepen hebben (CGVS I. (...), p. 15), wat aldus geen rechtvaardiging aanbrengt om hun grove nalatigheid op dit punt te duiden. Dat jouw ouders nalieten deze vrees in jouw hoofde te vermelden, haalt elk geloof in jouw vrees om door Medat H. (...) onder dwang uitgehuwelijkt te zullen worden onderuit.

Dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door jou geschetste gebeurtenissen blijkt verder uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan jouw administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat Medat H. (...) in november 2016 opgepakt werd door de Albanese autoriteiten en zijn gevangenisstraf pas op 7 november 2017 omgezet werd in huisarrest. Medat H. (...) bevond zich met andere woorden gedurende de gehele periode waarin jij je asielrelaas schetst en hij je herhaaldelijk zou aangesproken hebben, van begin 2017 tot aan jouw vertrek uit Albanië in juli 2017 (CGVS Isra, p. 6, 8), in de gevangenis. Geconfronteerd met het feit dat de neef van je vader in de gevangenis zat van november 2016 tot na je vertrek uit Albanië, stel je dat hij volgens jouw informatie toen niet in de gevangenis zat (CGVS Isra, p. 14). Deze verklaringen doen echter geen afbreuk aan de informatie die beschikbaar is in de Albanese media.

Hieraan dient toegevoegd te worden dat het geloof in jouw asielrelaas verder onderuit gehaald wordt doordat je tegenstrijdige verklaringen aflegt over de periode voor je vertrek uit Albanië. Zo verklaarde je bij de DVZ tot aan je vertrek uit Albanië in juli 2017 in Tirana gewoon te hebben en het 7e leerjaar beëindigd te hebben in Albanië (verklaring DVZ, d.d. 19.02.2020, vragen 10 en 11). Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaar je dan weer een kleine twee maanden voor je vertrek uit Albanië verhuisd te zijn naar

Diber, niet meer naar school gegaan te zijn, en het 7e leerjaar niet afgerond te hebben (CGVS Isra, p. 11, 14). Geconfronteerd met je tegenstrijdige verklaringen, stel je dat je een tijdje hebt doorgebracht in Diber, maar er niet gewoond hebt (CGVS Isra, p. 12) en herhaal je dat je het 7e leerjaar niet beëindigd hebt in Albanië (CGVS Isra, p. 14), hetgeen geen ander licht werpt op jouw tegenstrijdige verklaringen. Jouw moeder maakte bovendien geen melding van jullie verhuis naar Diber voor jullie vertrek uit Albanië in haar persoonlijk onderhoud. Zij verklaarde integendeel haar ijsjeswinkel opengehouden te hebben tot net voor jullie vertrek uit Albanië (CGVS Arta, p. 5). De ijswinkel was gevestigd in het centrum van Tirana (CGVS Ali, p. 5).

Tot slot dient vastgesteld te worden dat jij tijdens jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat geen concrete pogingen van de hand van de neef van jouw vader hebt aangehaald om jou te dwingen met zijn huwelijkskandidaat te huwen. Weliswaar sprak hij jou volgens jouw verklaringen regelmatig aan na school over zijn idee, meer zou de neef van jouw vader volgens jouw verklaringen niet gedaan hebben om zijn plan te doen slagen (CGVS Isra, p. 9). Gevraagd hoe de neef van jouw vader jou concreet probeerde te dwingen om met zijn huwelijkskandidaat te trouwen, verklaar je dat hij dit deed door jou tegen te houden na school en allerlei dingen tegen jou te zeggen (CGVS Isra, p. 10). Gezien je bij de DVZ verklaarde dat jouw familie tegen de uithuwelijking was en de neef van je vader je gezin bedreigde (vragenlijst CGVS, vraag 5), is het opvallend dat je deze bedreigingen tijdens je persoonlijk onderhoud niet vermeldt. Je verklaart namelijk niet op de hoogte te zijn of de neef van jouw vader jouw ouders rechtstreeks heeft aangesproken over zijn plannen (CGVS Isra, p. 10).

Bovenstaande vaststellingen nopen tot de conclusie dat er geen enkel geloof gehecht kan worden aan jouw vrees door de neef van je vader, Medat H. (...), uitgehuwelijkt te zullen worden.

Vervolgens dienen ook betreffende de geloofwaardigheid van jouw geaardheid – je voelt meer voor meisjes dan voor jongens (CGVS Isra, p. 16) – een aantal kanttekeningen gemaakt te worden. Jouw verklaringen over de ontdekking van jouw geaardheid blijven immers erg op de oppervlakte. Gevraagd meer in detail te vertellen over jouw gevoelens voor meisjes, antwoord je dat je in Albanië wel door had dat wanneer er jongens in jouw buurt waren, jij niet dezelfde gevoelens had als wanneer er meisjes in jouw buurt waren (CGVS Isra, p. 16). Gevraagd meer te vertellen over toen jij dit over jezelf ontdekte, antwoord je louter dat je je goed voelde, dat het gebeurde dat er meisjes in je buurt kwamen in Albanië en dat je iets voelde, terwijl je niets voelde als er jongens in je buurt kwamen en je geen interesse had als een jongen iets met je wou beginnen. Gevraagd meer te vertellen over die periode antwoord je dat je niet echt voor jongens bent en meer gevoelens hebt voor meisjes (CGVS Isra, p. 16). Gevraagd of jij aan iemand in het bijzonder denkt wanneer je zegt dat je in Albanië meer voelde voor meisjes dan voor jongens, antwoord je bevestigend, om vervolgens wanneer je uitgenodigd wordt hierover meer te vertellen, te zeggen dat je geen gevoelens had voor jongens, maar voor een meisje hetzelfde voelde als een meisje dat wel gevoelens had voor jongens. Gevraagd in detail te vertellen over toen dat met jou gebeurde, verklaar je niet te weten hoe je dat kan uitleggen. Aangespoord gewoon te vertellen wat er gebeurd was, antwoord je opnieuw niet te weten hoe je het kunt uitleggen. Verder verklaar je nog nooit verliefd geweest te zijn op een meisje (CGVS Isra, p. 18). Gevraagd hoe je te weten bent gekomen dat je meer voor meisjes dan voor jongens voelt als je nog nooit verliefd bent geweest op een meisje, antwoord je dat je je beter voelde in het bijzijn van meisjes dan van jongens en geen interesse had in jongens en wel in meisjes. Je wilde liever optrekken met meisjes en dingen samen met andere meisjes doen (CGVS Isra, p. 18). Gezien vele kinderen voornamelijk optrekken en vriendschap sluiten met kinderen van hetzelfde geslacht, is het bevreemdend dat je daaruit de conclusie getrokken zou hebben dat je homoseksueel bent. Wanneer dit opgeworpen wordt, stel je dat het heel anders is, en dat jij je voelt bij meisjes alsof je verliefd zou zijn op een jongen (CGVS Isra, p. 18). Gevraagd of er in jouw leven een meisje is geweest dat specialer was dan andere meisjes, antwoord je bevestigend. Gevraagd over haar te vertellen, antwoord je heel kort dat het om een meisje van op school ging. Aangespoord verder te vertellen, zeg je dat je heel graag alleen bij haar wilde blijven. Nogmaals aangespoord te vertellen over alles wat er gebeurd is tussen jou en dat meisje, antwoord je dat je niets anders hebt om erbij te vertellen, en dat het voor jou hetzelfde was als voor de anderen, 'vlinders in de buik en zo' (CGVS Isra, p. 18-19). Desgevraagd vertel je dat ze Ana heette en dat jullie optrokken met elkaar zoals vriendinnen. Je voelde gevoelens voor haar en had haar graag (CGVS Isra, p. 19). Het is weinig coherent dat je Ana en je gevoelens voor haar niet eerder aanhaalde toen je eerder tijdens je persoonlijk onderhoud uitgebreid bevraagd werd over jouw gevoelens voor meisjes, hoe je dit ontdekt had bij jezelf, of je aan iemand in het bijzonder dacht wanneer je zei dat je in Albanië meer voelde voor meisjes dan voor jongens en hoe je te weten was gekomen dat je meer voelde voor meisjes dan voor jongens als je nog nooit verliefd was geweest.

Voorts is het opmerkelijk voor iemand die de ontdekking van haar homoseksualiteit ruim drie-en-een-half jaar geleden, immers voor je vertrek uit Albanië in juli 2017 (CGVS Isra, p. 6, 16), situeert, dat je van mening bent dat er in Albanië geen personen bestaan die een relatie hebben met iemand van hetzelfde geslacht en dat homoseksualiteit onwettig is in Albanië (CGVS Isra, p. 15-16). Voor zover je weet, bestaan

er geen moslims, ook niet in België, die een relatie hebben met iemand van hetzelfde geslacht (CGVS Isra, p. 17-18). Van een moslima die beweert zich reeds geruime tijd bewust te zijn van haar homoseksualiteit en die school loopt in België en men andere woorden in de mogelijkheid verkeert zich via vrienden of het internet te informeren, kan en mag verwacht worden dat zij beter geïnformeerd zou zijn over het bestaan van homoseksuelen in haar land van herkomst of van homoseksuele moslims in het algemeen. Jouw verklaring dat je geprobeerd hebt hierover meer te weten te komen (CGVS Isra, p. 17), kan niet overtuigen. Gevraagd wat je geprobeerd hebt om over dit onderwerp meer informatie te bekomen, antwoord je dat je over zoiets geen vragen kon stellen aan een neef of nicht en dat je praktiserend bent en weet wat je mag en wat je niet mag (CGVS Isra, p. 17). Tevens is het opvallend dat je van mening bent dat je aan iemands uiterlijk zou kunnen zien of de persoon in kwestie homoseksueel is (CGVS Isra, p. 20).

Al het bovenstaande in acht genomen dient opgemerkt te worden dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een hoogst persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om diens beweerde homoseksuele, biseksuele of lesbische geaardheid, die aan de basis ligt voor haar vrees voor vervolging in haar land van herkomst, aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen. Jouw verklaringen betreffende jouw geaardheid zijn echter weinig gedetailleerd, specifiek, coherent of plausibel en aldus weinig overtuigend.

Met betrekking tot jouw verklaringen niet terug te willen keren naar Albanië omdat je geen gevoelens hebt voor jongens en jouw vrees dat je hierdoor scheef bekeken zou worden en dat er over jou geroddeld zou worden (CGVS Isra, p. 4, 6, 16), dient er eveneens op gewezen te worden dat scheef of anders bekeken worden en het voorwerp uitmaken van roddels hoe dan ook onvoldoende zwaarwichtig is om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade. Je verklaart niet te vrezen dat er nog iets anders met jou zou gebeuren naast jouw vrees scheef bekeken te worden door je kennissen (CGVS Isra, p. 16). Je eventuele vrees voor je ouders omwille van je geaardheid kan je evenmin concretiseren. Gevraagd hoe jij denkt dat je ouders zouden reageren als je hen zou vertellen dat je meer voor meisjes dan voor jongens voelt, antwoord je dat zowel je moeder als je vader 'slecht' zouden reageren. Gevraagd wat jij vreest dat je ouders zouden doen of zeggen, antwoord je louter dat je het niet weet en dat je vader misschien zou zeggen dat dit niet toegelaten is (CGVS Isra, p. 23).

Bovendien blijkt, in tegenstelling tot jouw verklaringen dat een relatie tussen twee personen van hetzelfde geslacht in Albanië verboden is en tegen de wet is (CGVS Isra, p. 6, 15), uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) duidelijk dat de Albanese overheid in de afgelopen jaren aanzienlijke inspanningen heeft geleverd ter inclusie en bescherming van LGBTI-persoon. Zo blijkt vooreerst dat Albanië sinds 2010 één van de meest progressieve antidiscriminatieloven van de regio heeft die expliciet de rechten van LGBTI-persoon in Albanië verdedigt. In 2013 werd in samenspraak met LGBTI-organisaties het strafwetboek hervormd om seksuele geaardheid en genderidentiteit op te nemen in bestaande haatmisdrijven en wetten inzake haatzaaien. Sindsdien worden strenge straffen voorzien voor door homohaar ingegeven misdaden en voor het verspreiden van homofobe informatie.

In mei 2015 nam het Parlement een resolutie aan over de bescherming van de rechten en vrijheden van personen die tot de LGBTI-gemeenschap behoren, waarin onder meer opgeroepen wordt tot een nationaal actieplan, verdere wetwijzigingen, en andere maatregelen ter ondersteuning van de rechten van de LGBTI-gemeenschap. De Ombudsman is verantwoordelijk voor de implementatie van deze resolutie.

Een jaar later keurde het Albanese Parlement een nationaal actieplan voor de periode 2016-2020 goed dat zich richt op gebieden zoals onderwijs, werkgelegenheid, gezondheid en huisvesting. Met dit actieplan tracht de Albanese overheid om een cultuur van inclusie en openheid voor diversiteit te creëren en aldus verder bij te dragen tot de versterking van de LGBTI-gemeenschap. Homofobe uitspraken van (hooggeplaatste) politici werden in het verleden tevens scherp veroordeeld door de burgermaatschappij en de regering.

Desalniettemin blijkt dat de Albanese maatschappij inderdaad nog steeds erg conservatief is en dat veel mensen homofoob en transfoob gedrag vertonen, hetgeen soms aanleiding geeft tot fysiek en/of psychisch geweld ten aanzien van LGBTI. Uit dezelfde informatie blijkt echter tevens dat er de afgelopen jaren diverse positieve initiatieven plaatsvonden om de rechten van LGBTI-persoon in Albanië te verbeteren en dat er, mede onder invloed van voornoemde progressieve antidiscriminatieloven, geleidelijk aan een mentaliteitswijziging tot stand komt. Verschillende LGBTI-organisaties strijden openlijk voor de rechten van LGBTI in Albanië. In Albanese scholen worden steeds meer voordrachten gegeven door LGBTI over hun geaardheid. Vertegenwoordigers van de Albanese LGBTI-gemeenschap krijgen in de pers steeds vaker een forum. Dat er een positieve evolutie binnen de Albanese gemeenschap kan

worden vastgesteld, blijkt tevens uit de organisatie van diverse LGBTI-evenementen in de afgelopen jaren, zoals een jaarlijks diversiteitsfestival, een jaarlijkse Gay (P)ride, een fototentoonstelling, bewustwordingscampagnes in het kader van The International Day against Homophobia, Transphobia and Biphobia, party-avonden in Tirana e.d.m. Deze vinden actueel gewoonlijk plaats zonder (grootschalige) incidenten en de politie zorgt voor de bescherming van deelnemende activisten. Tevens werd in december 2014 in Tirana een eerste opvanghuis voor LGBTI-personen geopend en startte het gemeentebestuur van Tirana in 2018 met een campagne tegen pesterijen en voor bewustmaking in de openbare scholen.

Met betrekking tot jouw vrees dat de neef van je vader of je vader je zouden dwingen een hoofddoek te dragen in Albanië (CGVS Isra, p. 24), dient opgemerkt te worden dat gezien er geen enkel geloof gehecht kan worden aan jouw vrees uitgehuwelijkt te zullen worden door de neef van je vader er ook geen enkel geloof gehecht kan worden aan jouw vrees door hem gedwongen te zullen worden een hoofddoek te dragen. Wat betreft jouw vader dient vastgesteld te worden dat je jouw vrees niet aannemelijk maakt gezien jouw vader jou hier in België ook niet dwingt om een hoofddoek te dragen en je geen verduidelijking brengt waarom jouw vader jou in Albanië wel zou dwingen een hoofddoek te dragen terwijl hij dat in België niet doet (CGVS Isra, p. 24).

Uit hetgeen voorafgaat wordt jou de internationale bescherming geweigerd. Je hebt met name geen substantiële redenen opgegeven om je land van herkomst in jouw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of je voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat je afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik jouw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in het voorliggende, in een bijzonder gebrekkig Nederlands opgestelde verzoekschrift in een eerste middel op "DE SCHENDING VAN DE PRINCIEPEN VAN RESPEKT VAN DE RECHTEN VAN DE VERDEDIGING, DE GOEDE ADMINISTRATIE, DE BILLIJKE PROCEDURE EN VAN HET CONTRADICTOIRE ALS ALGEMEEN RECHTSPRINCIPE".

Verzoekster vangt haar betoog aan met een aantal algemene, theoretische beschouwingen en stelt, betreffende de motivering dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd:

"Terzijdes leek de CGRA-ambtenaar niet gewend om een minderjarige te horen.

Anderzijds werden de notities van het onderhoud per e-mail op 18.12.2020, dus na de beslissing van 17.12.2020 per post, naar zijn advocaat gestuurd."

Verzoekster benadrukt verder dat de notities van haar persoonlijk onderhoud aan haar werden overgemaakt in het Nederlands en geeft aan:

"Van de derde verzoekster, van Albanese nationaliteit, mag niet worden verwacht dat ze de notities van het CGVS onderzoekt en opmerkingen maakt over de transcriptie van haar hoorzitting."

2.2. Verzoekster beroept zich in een tweede middel op "DE SCHENDING VAN HET ARTIKEL 3 VAN DE CONVENTIE VAN GENEVE VAN 28.07.1951, HET ARTIKEL 26 VAN HET INTERNATIONAAL PAKT VAN NEW-YORK VAN 19.12.1966, HET ARTIKEL 14 VAN DE CONVENTIE VAN BEVEILIGING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS EN DE FUNDAMENTELE VRIJHEDEN VAN 04.11.1950, HET ARTIKEL 4 VAN HET PROTOKOL NR. 4 VAN 16.11.1963 EN HET ARTIKEL 1 VAN HET PROTOKOL NR. 12 VAN 04.11.2000 TOT DE CONVENTIE VAN BEVEILIGING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS EN DE FUNDAMENTELE VRIJHEDEN".

Verzoekster vangt haar betoog aan met enkele algemene, theoretische beschouwingen en stelt:

“In het onderhavig geval, is de verzoekster het slachtoffer geweest van een duidelijke discriminatie te wijten aan haar land van oorsprong en door de internationale disposities hierboven vermeld verboden.

De asielaanvraag van de verzoekster werd niet door het CGVS onderzocht met de vereiste ernst en dit alleen wegens haar Albanese nationaliteit.

Zelfs alvorens het verhaal gehoord te hebben van de kandidaten vluchteling uit Albanië, hebben de Belgische Overheden al een negatief a priori ten overstaande van deze. Vooral omdat Albanië door de Belgische staat wordt beschouwd als een zogenaamd “veilig land”.

Door de betwiste beslissing te nemen, miskende het CGVS de voornoemde internationale conventies, aan de welke België toegetreden is.”

2.3. Verzoekster beroept zich in een derde middel op *“DE SCHENDING VAN HET ARTIKEL 57/6/2 §1 VAN DE VREEMDELINGENWET, HET ARTIKEL 14 VAN DE UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS VAN 10.12.1948, DE ARTIKELEN 1 EN 33 VAN DE CONVENTIE VAN GENEVE VAN 28.07.1951, HET ARTIKEL 3 VAN DE EUROPESE CONVENTIE VAN DE RECHTEN VAN DE MENS VAN 04.11.1950 ALSOOK DE ARTIKELEN 2 EN 3 VAN DE WET VAN 29.07.1991 BETREFFENDE DE MOTIVATIE VAN DE ADMINISTRATIEVE AKTEN”.*

Verzoekster geeft een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de aangevoerde bepalingen en beginselen en voert, waar geoordeeld wordt dat de houding van haar familieleden niet in overeenstemming is met de aangevoerde nood aan internationale bescherming, aan:

“Overwegende dat de bestreden beslissing niet voldoende gemotiveerd is in de zin van de wet van 29.07.1991. De beginselen van eerbiediging van de rechten van de verdediging en van behoorlijk bestuur werden niet gerespecteerd als algemene rechtsbeginselen.

Het was aan het CGVS om in de beslissing van 17.12.2020 de feitelijke overwegingen te vermelden waarop het is gebaseerd om het asielverzoek van de derde verzoekster af te wijzen.

Een simpele verwijzing naar de beslissingen van het CGVS tegen de eerste en de tweede verzoekers en tegen de broer van de derde verzoekster is in ieder geval niet voldoende.

Bovendien moet de motivering zijn gebaseerd op een objectieve beoordeling van het bewijsmateriaal in het dossier van de derde verzoekster, en niet op dat van de leden van haar gezin.

Dat was in casu niet het geval.

Er werd geoordeeld dat:

(...)

De derde verzoekster beroept zich op persoonlijke feiten van vervolging, die het CGVS niet in overweging heeft genomen.

Er moet ook aan worden herinnerd dat de derde verzoekster een minderjarige is (geboren op 30.08.2004). Ze kan niet verantwoordelijk worden gehouden voor de beslissingen van haar ouders en haar broer met betrekking tot het land waar de verzoeken om internationale bescherming door hen zijn ingediend of voor het verstrijken van de tijd tussen hun aankomst in België en de indiening van deze verzoeken.”

Aangaande het motief dat haar ouders haar vrees om gedwongen te worden uitgehuwelijkt niet aanhaalden, doet verzoekster gelden:

“Terwijl het CGVS het verzoek om internationale bescherming van de derde verzoekster opnieuw samenvoegt met dat van haar ouders.

In hun verzoeken om internationale bescherming, beriepen de eerste en tweede verzoekers zich voornamelijk op de feiten van vervolging waarvan zij persoonlijk het slachtoffer waren. Ze noemden nauwelijks de derde verzoekster.

Daarom wenste de derde verzoekster, hoewel zij minderjarig was, haar eigen verzoek om internationale bescherming in te dienen. Ze wilde, in geval van terugkeer naar Albanië, het risico van gedwongen huwelijken en onderwerping aan radicaal islamisme oproepen.”

In zoverre er wordt gemotiveerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door haar geschetste gebeurtenissen omdat deze niet stroken met de informatie in het dossier, voert verzoekster verder aan:

“Terwijl de CGRA-ambtenaar deze informatie niet vermeldde tijdens de hoorzitting op 20.11.2020. Zij legde ze daarom noch aan de derde verzoekster, noch aan haar advocaat voor.

Het feit dat deze informatie in het administratief dossier staat, nadat de beslissing is genomen, doet er niet toe.

Deze informatie wordt niet toegevoegd aan de beslissing waartegen beroep wordt aangetekend.

Dit is een ernstige schending van de rechten van de verdediging door het CGVS.

De derde verzoekster handhaaft haar eerdere verklaringen.”

Waar haar tegenstrijdigheden worden verweten met betrekking tot haar verblijfplaats(en) voor haar vertrek, geeft verzoekster aan:

“Terwijl de verklaringen van de derde verzoekster constant en tegenstrijdig zijn.

De derde verzoekster is geboren en woonde in Tirana. De tweede verzoekster en de derde verzoekster doken vervolgens onder in Diber voordat ze in juli 2017 Albanië ontvluchtten naar Italië en vervolgens naar België.

De derde verzoekster zat in de zevende klas, maar uit angst ging ze niet meer naar school. Dus ze haalde haar zevende leerjaar niet.

Er zijn geen tegenstrijdigheden meer tussen de verklaringen van de tweede en derde verzoeker. De tweede verzoekster heeft haar verblijf in Diber niet genoemd. Ze bleef daar maar twee maanden. Zij was tijdens dit verblijf geen slachtoffer van vervolging.

Het is slechts een weglating zonder consequenties.”

Betreffende het gegeven dat zij geen pogingen vermeldde vanwege haar neef om haar te dwingen te huwen, verklaart verzoekster:

“Terwijl de derde verzoekster uitlegde hoe de neef van haar vader haar concreet bedreigde met geweld met haar te trouwen en haar een religieuze sluier te laten dragen. Hij vertelde haar dat ze met school moest stoppen om bij haar man te blijven. De bedreigingen vonden plaats op weg naar school. De derde verzoekster was zo bang dat ze niet meer op school zat. Deze bedreigingen waren angstaanjagend voor een minderjarig meisje.”

Omtrent haar geaardheid, doet verzoekster gelden:

“Terwijl de derde verzoekster slechts 16 jaar oud is. Ze realiseerde onlangs haar liefde voor meisjes en ze accepteerde het. Het is moeilijk voor hem om over zijn gevoelens te praten met de CGRA-functionaris. Ze beantwoordde de gestelde vragen met oprechtheid.

Het was de eerste keer dat de derde verzoekster bij een derde partij haar liefde voor een meisje genaamd Anna opriep.”

Dat zij weinig informatie kon geven over de situatie voor LGBTI in Albanië, verklaart verzoekster als volgt:

“Terwijl de derde verzoekster minderjarig en moslim is. Homoseksualiteit wordt in Albanië slecht geaccepteerd, het is taboe onder moslims.

De derde verzoekster heeft toegang tot weinig informatie over homoseksualiteit in haar land van herkomst.”

Inzake de vraagtekens die verweerder plaatst bij haar vrees bij een terugkeer, stelt verzoekster:

“Terwijl de derde verzoekster de angsten handhaaft die zij tijdens haar hoorzitting bij het CGVS heeft geuit. Ze is mogelijk geïsoleerd en gediscrimineerd vanwege haar seksuele geaardheid. Ze weet ook niet wat de reactie van haar familie zou zijn als ze haar seksuele voorkeuren leren kennen.”

Vervolgens gaat verzoekster in op de door verweerder aangehaalde informatie over de situatie voor LGBTI in Albanië. Zij voert aan:

“Terwijl nogmaals, deze informatie niet eerder aan de derde verzoekster en haar advocaat was meegedeeld. Noch onderworpen aan hun tegenstrijdigheid.

Hoewel de mentaliteit in Albanië een beetje verandert, erkent zelfs het CGVS dat de Albanese samenleving zeer conservatief blijft en dat homofobe beledigingen veel voorkomen.

De derde verzoekster voegde bij dit beroep een dossier met geïnventariseerde documenten over de werkelijke situatie van homoseksuelen in Albanië.

Hoewel homoseksualiteit legaal is in Albanië, wordt het in de praktijk niet getolereerd (Stuk 1). De Albanese samenleving blijft sterk gekenmerkt door macho en homofobe stereotypen. De LGBT-gemeenschap wordt gedwongen tot geheimhouding, op straffe van geweld of gezinsdruk. De politie helpt niet (Stukken 2 en 3).

Albanië wordt nog steeds beschouwd als een van de meest homofobe in Europa (Stuk 4).

Het vergt veel moed om uw verschil in Albanië te laten zien (Stuk 5).

In haar rapport uit 2019 stelt Amnesty International vast dat de meeste LGBT-mensen hun genderidentiteit blijven verbergen om aan discriminatie te ontsnappen (Stuk 6).

Als de situatie van de volwassen LGBT-gemeenschap precair is, hoe zit het dan met die van de derde verzoekster, een minderjarige, van de moslimse religie ?”

Waar geoordeeld wordt dat haar angst om verplicht te worden een hoofddoek te dragen ongeloofwaardig is, doet verzoekster gelden:

“Overwegende dat de bedreigingen van de neef van de vader van de derde verzoekster op dit punt zeer specifiek waren.

De derde verzoekster vreest ook een reactie van haar vader als hij verneemt van haar homoseksualiteit. Haar angsten zijn gegrond.”

2.4. Verzoekster vraagt op basis van het voorgaande:

“De nietigheid van de ondernomen akte te bevelen.”

2.5. Verzoekster voegt ter staving van haar betoog algemene landeninformatie bij het voorliggende verzoekschrift (bijlagen 1-6).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Inzake het eerste door verzoekster aangevoerde middel

3.1.1. Verzoekster kan vooreerst niet worden gevolgd waar zij het CGVS verwijt dat de notities van het persoonlijk onderhoud aan haar werden overgemaakt in het Nederlands en waar zij poneert dat daarom niet van haar zou mogen worden verwacht dat zij over deze notities opmerkingen formuleert.

Dient immers te worden gewezen op de inhoud van artikel 51/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. Het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming geschiedt in het Nederlands of in het Frans.

De taal van het onderzoek is tevens de taal van de beslissing waartoe het aanleiding geeft alsmede die van de eventuele daaropvolgende beslissingen tot verwijdering van het grondgebied.

§ 2. De vreemdeling dient op het moment van het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming onherroepelijk en schriftelijk aan te geven of hij bij het onderzoek van dit verzoek de hulp van een tolk nodig heeft.

Indien de vreemdeling niet verklaart de hulp van een tolk te verlangen, kan hij volgens dezelfde regels het Nederlands of het Frans kiezen als taal van het onderzoek.

Indien de vreemdeling geen van die talen heeft gekozen of verklaard heeft de hulp van een tolk te verlangen, bepaalt de Minister of zijn gemachtigde de taal van het onderzoek, in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties. Tegen die beslissing kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

In afwijking van voorgaande leden en onverminderd de mogelijkheid voor de minister of zijn gemachtigde om de taal van het onderzoek te bepalen in functie van de noodwendigheden van de diensten en instanties, wordt een volgend verzoek om internationale bescherming, ingediend overeenkomstig artikel 51/8, onderzocht in de taal waarin het vorig verzoek om internationale bescherming werd onderzocht.

§ 3. Bij de procedures voor de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en voor de Raad van State alsmede indien de vreemdeling tijdens de behandeling van het verzoek om internationale bescherming of binnen een termijn van zes maanden na afloop van de asielprocedure verzoekt om het toekennen van een machtiging tot verblijf op grond van de artikelen 9bis of 9ter, wordt de taal gebruikt die overeenkomstig paragraaf 2 is gekozen of bepaald.”

Verzoekster verklaarde blijkens de in het administratief dossier opgenomen bijlage 26 tijdens het onderzoek van haar verzoek om internationale bescherming de bijstand te verzoeken van een tolk Albanees. Zij werd ervan in kennis gesteld dat de taal waarin haar verzoek om internationale bescherming onderzocht zou worden het Nederlands was. Aldus was het CGVS ertoe gehouden om bij de behandeling van verzoeksters verzoek om internationale bescherming de Nederlandse taal te gebruiken.

Op welke (bindende) juridische basis verzoekster meent dat de notities van het persoonlijk onderhoud aan haar hadden moeten worden overgemaakt in een andere taal en hoe verzoeksters rechten geschonden zouden zijn door de correcte toepassing vanwege het CGVS van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet, kan dan ook niet worden ingezien.

Voorts blijkt dat verzoekster, die te dezen wordt vertegenwoordigd door haar ouders, de bijstand geniet van een advocaat die haar kon helpen bij het kennisnemen van Nederlandstalige stukken. Verzoekster toont verder op generlei wijze aan dat zij in de onmogelijkheid zou hebben verkeerd om binnen de termijn voor het indienen van onderhavig beroep samen met deze advocaat de bijstand van een tolk te verkrijgen teneinde kennis te nemen van en opmerkingen te kunnen formuleren over de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

3.1.2. Verzoekster kan evenmin worden gevolgd in haar kritiek betreffende het ogenblik waarop de notities van het persoonlijk onderhoud aan haar werden betekend.

Artikel 57/5^{quater}, § 4 van de Vreemdelingenwet bepaalt in dit kader immers het volgende:

“§ 4. Wanneer de artikelen 57/6, § 2, 57/6, § 3, 57/6/1, § 1 of 57/6/4 worden toegepast, kan een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud worden betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de beslissing in verband met het verzoek om internationale bescherming.”

Met toepassing van voormelde bepaling, werden de kopieën van de notities van het persoonlijk onderhoud aan verzoekster betekend op hetzelfde ogenblik als de betekening van de bestreden beslissing.

Het vermoeden, zoals bepaald in artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, dat verzoekster wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud, geldt in dit geval uiteraard niet. Verzoekster had, mede gelet op hetgeen reeds hoger werd aangegeven, bovendien de mogelijkheid om middels het onderhavige verzoekschrift en in het kader van onderhavig beroep de nodige opmerkingen te formuleren over en haar rechten te doen gelden met betrekking tot de notities van haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Zij heeft deze mogelijkheid ook benut. Derhalve zijn haar rechten gerespecteerd en kan niet worden aangenomen dat deze rechten werden geschonden doordat er toepassing werd gemaakt van artikel 57/5^{quater}, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.1.3. Verzoekster kan ook niet worden gevolgd waar zij boudweg aangeeft: *“Terzijdes leek de CGRA-ambtenaar niet gewend om een minderjarige te horen”*.

Verzoekster beperkt zich in dit kader immers tot de voormelde, terloops geformuleerde, louter algemene, blote, niet-gestaafde en ongefundeerde bewering. Zij brengt ter staving van deze bewering niet het minste begin van bewijs bij en toont op generlei wijze aan dat de ambtenaar bij het CGVS niet gekwalificeerd zou zijn geweest om haar, als minderjarige, te horen. Evenmin reikt zij ook maar enig concreet en dienstig argument of element aan waaruit zulks zou kunnen worden afgeleid. Verder toont zij in het geheel niet aan dat, waar of op welke wijze dit van invloed zou (kunnen) zijn geweest op het verloop van haar persoonlijk onderhoud en op de weergave van haar gezegden, zoals neergeschreven in de notities van het persoonlijk onderhoud. Bovendien maakt zij hoegenaamd niet aannemelijk dat zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming en/of de inhoud van de bestreden beslissing. Verzoekster kan bezwaarlijk volstaan met het uiten van de voormelde, dusdanig algemene en ongefundeerde bewering om aan te tonen dat zij in haar rechten zou zijn geschaad.

3.1.4. Verzoekster duidt voor het overige niet op welke wijze *“DE PRINCIEPEN VAN RESPEKT VAN DE RECHTEN VAN DE VERDEDIGING, DE GOEDE ADMINISTRATIE, DE BILLIJKE PROCEDURE EN VAN HET CONTRADICTOIRE ALS ALGEMEEN RECHTSPRINCIPE”* in casu en door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.1.5. Het eerste middel is, gelet op hetgeen voorafgaat, ongegrond.

3.2. Inzake het tweede door verzoekster aangevoerde middel

3.2.1. Waar verzoekster beweert dat zij door verweerder zou zijn gediscrimineerd op grond van haar nationaliteit, en dit omwille van het gegeven dat haar verzoek om internationale bescherming door verweerder niet met de vereiste ernst werd onderzocht *“alleen wegens haar Albanese nationaliteit”* en omdat verweerder louter omdat Albanië wordt beschouwd als veilig land van herkomst nog vooraleer verzoekers om internationale bescherming uit dit land zijn gehoord en *a priori* reeds zou uitgaan van een negatieve beslissing, dient te worden vastgesteld dat dit betoog kennelijk feitelijke grondslag mist.

Dat haar verzoek om internationale bescherming louter omdat zij Albanees is niet of niet ernstig zou zijn onderzocht en dat het CGVS vooringenomen zou zijn geweest en reeds bij voorbaat zou zijn uitgegaan van een negatieve beslissing, mist immers klaarblijkelijk iedere feitelijke grondslag.

Vooreerst betreft dit namelijk een loutere, manifeste en aperte miskenning van de inhoud van zowel de bestreden beslissing als de stukken die zijn opgenomen in het administratief dossier (waaronder de verklaringen van verzoekster, de verklaringen van verzoeksters familieleden en de door verweerder gehanteerde landeninformatie). Uit de beslissing en het dossier blijkt dat verzoeksters verzoek om internationale bescherming weldegelijk, terdege en op individuele en ernstige wijze werd onderzocht en

dat de bestreden beslissing daarbij geschraagd is op de voormelde, in het in het administratief dossier opgenomen stukken.

Verzoekster brengt daarenboven geen concrete gegevens aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat haar verzoek om internationale bescherming niet op een ernstige en eerlijke wijze zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.2.2. Gezien verzoekster zich voor wat betreft de aangevoerde schending van “*HET ARTIKEL 3 VAN DE CONVENTIE VAN GENEVE VAN 28.07.1951, HET ARTIKEL 26 VAN HET INTERNATIONAAL PAKT VAN NEW-YORK VAN 19.12.1966, HET ARTIKEL 14 VAN DE CONVENTIE VAN BEVEILIGING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS EN DE FUNDAMENTELE VRIJHEDEN VAN 04.11.1950, HET ARTIKEL 4 VAN HET PROTOKOL NR. 4 VAN 16.11.1963 EN HET ARTIKEL 1 VAN HET PROTOKOL NR. 12 VAN 04.11.2000 TOT DE CONVENTIE VAN BEVEILIGING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS EN DE FUNDAMENTELE VRIJHEDEN*” op geen andere elementen beroept dan de hoger aangehaalde en beoordeelde argumenten en zij voor het overige op generlei wijze duidt op welke wijze de voormelde bepalingen *in casu* en door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden, beroept zij zich ook niet op dienstige wijze op de schending van deze bepalingen.

3.2.3. Het tweede middel is, gelet op hetgeen voorafgaat, ongegrond.

3.3. Inzake het derde door verzoekster aangevoerde middel

3.3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoekster duidt op generlei wijze hoe artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat betrekking heeft op het onderzoek dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voert in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, *in casu* en in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

3.3.2. De Universele Verklaring van de rechten van de mens heeft verder slechts de waarde van een beginselenverklaring en heeft geen juridisch bindende kracht. Derhalve is de verwijzing naar het bovendien louter en bijzonder algemeen geformuleerde artikel 14 van voornoemde verklaring, te meer nu verzoekster dienaangaande zelf niet de minste verdere duiding verstrekt, niet dienstig.

3.3.3. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM is dan ook niet aan de orde.

3.3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3.5. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, niet op dienstige en concrete wijze aanvecht of betwist

waar terecht wordt gesteld dat aan de in haren hoofde vastgestelde, bijzondere procedurele noden, als begeleide minderjarige, op een passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat haar rechten werden gerespecteerd en dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, vond jouw persoonlijk onderhoud plaats in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen, en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Gezien verzoekster deze motieven niet op een concrete en dienstige wijze aanvecht of betwist, blijven deze onverminderd overeind.

3.3.6. Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met reden aangegeven:

“Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat jij afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van jouw verzoek.”

In dit kader kan voorts worden opgemerkt dat het land van herkomst van verzoekster opnieuw werd opgenomen op de lijst van veilige landen die werd vastgelegd bij artikel 1 van het KB van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst.

3.3.7. Verzoekster stelt haar land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omwille van problemen met en een vrees ten aanzien van Medat H., de neef van haar vader die haar zou willen dwingen te huwen en een hoofddoek te dragen, en omwille van haar geaardheid.

Dient in het kader van verzoeksters voorgehouden problemen met en vrees ten aanzien van Medat H. echter vooreerst te worden verwezen naar het arrest nr. 221 748 van 24 mei 2019 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, geveld ten aanzien van de vader van verzoekster. In dit arrest werd er vastgesteld dat er niet het minste geloof kon worden gehecht aan de beweerde problemen met en vrees ten aanzien van Medat H. van verzoeksters vader en naaste familieleden, en dit omdat (i) verzoeksters vader en familieleden na aankomst in Europa bijzonder laatsttijdig een verzoek om internationale bescherming indienden en hiervoor geen dienstige uitleg verstrekten; (ii) verzoeksters vader en broer tegenstrijdige verklaringen aflegden over de plaatsen waar verzoeksters vader zou zij benaderd door Medat H. om mee te gaan strijden in Syrië; (iii) de ouders van verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegden over de bedreigingen vanwege de handlangers van Medat H. nadat deze persoon werd gearresteerd; (iv) de vader en broer van verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegden over de handlangers van Medat H. die verzoeksters broer nog zouden hebben bedreigd nadat verzoeksters vader het land had verlaten; (v) verzoeksters ouders manifest tegenstrijdige verklaringen aflegden over de problemen die verzoeksters broer zou hebben gekend voorafgaand aan diens vertrek uit Albanië; (vi) er in de verklaringen van verzoeksters vader en broer een aantal bevreemdende elementen terug te vinden waren over hun pogingen om politiebescherming te verkrijgen voor hun problemen met Medat H.; (vii) het niet aannemelijk is dat de politie verzoekers vader niet zou hebben ondervraagd over diens beweerde problemen met Medat H.; (viii) er geen geloof kon worden gehecht aan de beweerde aangiftes door verzoeksters vader bij de politie tegen Medat H.

Gezien reeds bij het voorgaande arrest werd vastgesteld dat aan de beweerdde problemen van verzoeksters vader en naaste familieleden met Medat H. en aan de beweerdde aangiftes die verzoeksters vader en familieleden in dit kader tegen voornoemd persoon deden bij de politie niet het minste geloof kan worden gehecht, kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoekster heden beweert te hebben gekend met diezelfde persoon. Verzoeker linkt haar problemen blijkens het niet-betwiste feitenrelaas in de bestreden beslissing en de feitenweergave zoals opgenomen in het voorliggende verzoekschrift immers uitdrukkelijk aan en kadert deze binnen de problemen die haar vader en haar overige familieleden met diezelfde persoon beweerden te hebben gekend en de aangiftes die in dit kader plaatsvonden. Gelet op deze laatste vaststelling, kan verzoekster verder hoegenaamd niet worden gevolgd waar zij laat uitschijnen dat er te dezen niet zou mogen verwezen worden naar de houding, gedragingen en verklaringen van haar vader en haar familieleden, naar de beslissingen die ten aanzien van haar vader en haar familieleden werden genomen en naar het voormelde arrest. Aangezien verzoekster zich, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande, beroept op problemen met en een vrees ten aanzien van dezelfde persoon als haar vader en haar familieleden en gezien verzoekster haar problemen en vrees uitdrukkelijk linkt aan en kadert binnen dezelfde problemen als deze die door haar vader en haar familieleden werden ten berde gebracht, spreekt het voor zich dat hiernaar *in casu* wel mag worden verwezen. Gelet op het voorgaande, vermocht ook de commissaris-generaal inzake deze problemen en vrees in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster weldegelijk te verwijzen naar de definitief geworden beslissingen en arresten die reeds eerder omtrent deze problemen en vrees werden genomen en gevelde in de respectieve verzoeken om internationale bescherming van verzoeksters familieleden. De commissaris-generaal gaat, om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt, immers alle objectieve gegevens na die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen. Bij de beoordeling van de zaak houdt hij rekening met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij en beslissingen die resulteren uit vroegere verzoeken om internationale bescherming vanwege de vreemdeling en diens familieleden. Geen enkele wetsbepaling verbiedt dat, in het kader van een verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere, door familieleden ingediende verzoeken om internationale bescherming bekend waren.

Mede gelet op het voorgaande, dient dan ook te worden bevestigd dat de houding en gedragingen van verzoeksters vader en familieleden, die beweerden problemen te hebben gekend met dezelfde persoon als verzoekster, totaal niet verenigbaar is met en nog des te meer klemmt gelet op de heden aangevoerde, vermeende problemen en vrees van verzoekster. In dit kader wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“Vooreerst kan erop gewezen worden dat de houding van jouw vader, moeder en broer niet in overeenstemming gebracht kan worden met of niet getuigt van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming in jouw hoofde. Na zijn vertrek uit Albanië verbleef jouw vader eerst een periode in Italië zonder er om internationale bescherming te verzoeken. Na twee-en-een-halve maand reisde hij verder naar België (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS Ali M. (...), d.d. 24.01.2019, p. 6). Echter, toen hij hier in juni 2017 aankwam nam hij evenmin een actieve houding aan om hulp en/of bescherming te verkrijgen van de Belgische asielinstanties, integendeel. Het duurde tot 22 november 2018, i.e. bijna anderhalf jaar na zijn aankomst in België, alvorens hij zijn nood aan bescherming (in jouw hoofde) kenbaar maakte ten aanzien van de Belgische asielinstanties. Dezelfde bemerkingen kunnen voor jouw broer opgeworpen worden. Ook hij verbleef een periode in Italië alvorens jullie in België te vervoegen en ook hij diende in België niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming in (CGVS Ali, p. 5). Nochtans kan redelijkerwijs verwacht worden van iemand die in hoofde van zijn minderjarige dochter/zus een vrees heeft bij terugkeer naar haar land van herkomst dat hij zo snel mogelijk om internationale bescherming verzoekt. De rechtvaardiging van jouw vader en broer dat zij geen asiel wilden aanvragen en dat zij hoopten dat de situatie zou afkoelen (CGVS Ali, p. 14-15; notities van het persoonlijk onderhoud CGVS Argest M. (...), d.d. 24.01.2019, p. 12), overtuigt niet gelet op de ernst van de vrees in jouw hoofde, met name dat jij op 12-jarige leeftijd onder dwang zou uitgehuwelijkt worden. De houding van jouw vader, moeder en broer, met name dat zij Italië niet om internationale bescherming verzochten en zij in België geruime tijd wachtten alvorens een dergelijk verzoek in te dienen, kan dan ook op geen enkele manier in overeenstemming gebracht worden met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in jouw hoofde.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven zij onverminderd overeind.

Daarenboven worden de vermeende problemen en vrees van verzoeksters nog op fundamentele wijze verder ondermijnd doordat haar ouders hiervan niet de minste melding maakten in het kader van hun respectieve verzoeken om internationale bescherming. Dienaangaande, wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vervolgens dient vastgesteld te worden dat jouw vader noch jouw moeder melding maakten van jouw vrees bij terugkeer naar Albanië onder dwang uitgetrouwlijkt te zullen worden door Medat H. (...). Nochtans werden zij hierover expliciet bevraagd tijdens hun persoonlijk onderhoud op het CGVS. Jouw moeder verklaarde louter zich zorgen te maken om iedereen en dat jullie vermoord zouden worden toen haar gevraagd werd of zij in jouw hoofde een welbepaalde vrees had (notities van het persoonlijk onderhoud CGVS Arta M. (...), d.d. 24.01.2019, p. 9). Jouw vader verklaarde louter dat je hier naar school ging en niet wilde terugkeren naar Albanië, dat hij ook niet wilde terugkeren naar Albanië en dat hij niet dacht aan een terugkeer toen hem gevraagd werd wat hij vreesde dat er met jou zou gebeuren als je zou terugkeren naar Albanië (CGVS Ali, p. 16). Ook in hun beroepsprocedure tegen de weigeringsbeslissingen van het Commissariaat-generaal vermeldde jouw ouders niet dat zij vreesden dat jij onder dwang zou uitgetrouwlijkt worden door Medat H. (...). Hiermee geconfronteerd, weet je niet hoe het komt dat jouw beide ouders de door jou aangehaalde feiten in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming niet ingeroepen hebben (CGVS I. (...), p. 15), wat aldus geen rechtvaardiging aanbrengt om hun grove nalatigheid op dit punt te duiden. Dat jouw ouders nalieten deze vrees in jouw hoofde te vermelden, haalt elk geloof in jouw vrees om door Medat H. (...) onder dwang uitgetrouwlijkt te zullen worden onderuit.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven, mede gelet op het voorgaande, geen dienstige argumenten aan. Zo de door haar aangehaalde problemen en vrees, met name het gegeven dat Medat H. haar zou willen dwingen een hoofddoek te dragen en te huwen, zouden stroken met de waarheid, kon worden verwacht dat haar ouders hiervan spontaan melding zouden hebben gemaakt in het kader van hun verzoeken om internationale bescherming. Minstens mocht worden verwacht dat zij zulks zouden hebben gedaan wanneer zij uitdrukkelijk en specifiek werden ondervraagd over hetgeen zij vreesden dat verzoekster zou (kunnen) overkomen bij een terugkeer naar Albanië. Zij deden dit echter niet. Dit laat niet toe ook nog maar enig geloof te hechten aan de heden door verzoekster ten berde gebrachte problemen en vrees.

De geloofwaardigheid van verzoeksters vermeende problemen en vrees wordt bovendien andermaal en op fundamentele wijze ondergraven doordat deze hoegenaamd niet kunnen worden gerijmd met de informatie zoals opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier. Op grond van deze landeninformatie, wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door jou geschetste gebeurtenissen blijkt verder uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan jouw administratief dossier. Hieruit blijkt immers dat Medat H. (...) in november 2016 opgepakt werd door de Albanese autoriteiten en zijn gevangenisstraf pas op 7 november 2017 omgezet werd in huisarrest. Medat H. (...) bevond zich met andere woorden gedurende de gehele periode waarin jij je asielrelaas schetst en hij je herhaaldelijk zou aangesproken hebben, van begin 2017 tot aan jouw vertrek uit Albanië in juli 2017 (CGVS Isra, p. 6, 8), in de gevangenis. Geconfronteerd met het feit dat de neef van je vader in de gevangenis zat van november 2016 tot na je vertrek uit Albanië, stel je dat hij volgens jouw informatie toen niet in de gevangenis zat (CGVS Isra, p. 14). Deze verklaringen doen echter geen afbreuk aan de informatie die beschikbaar is in de Albanese media.”

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar zij in het kader van het voorgaande opmerkt dat het CGVS haar niet in kennis zou hebben gesteld van de gehanteerde informatie en laat uitschijnen dat haar rechten daardoor zouden zijn aangetast, kan immers vooreerst worden opgemerkt dat het CGVS geenszins de verplichting heeft om alle elementen die in de bestreden beslissing worden opgenomen reeds op voorhand ter kennis te brengen van de verzoeker om internationale bescherming. Hoe dan ook dient te worden vastgesteld dat verzoekster, zoals duidelijk blijkt uit de voormelde passages uit de notities van haar persoonlijk onderhoud, tijdens dit onderhoud weldegelijk en uitdrukkelijk in kennis werd gesteld van en werd geconfronteerd met het gegeven dat het CGVS over informatie beschikte waaruit blijkt dat Medat H. zich in wezen in de gevangenis bevond in de periode gedurende dewelke zij met deze persoon beweerde in aanvaring te zijn gekomen. In tegenstelling met wat verzoekster laat uitschijnen, behelst noch de motiveringsplicht, noch enige andere bepaling of beginsel, voorts de verplichting om de informatie waarop de bestreden motieven zijn gesteund in de bestreden beslissing op te nemen of hierbij te voegen en/of om het (integrale) administratief dossier aan de bestreden beslissing te hechten. De informatie waarop de voormelde motieven zijn geschraagd werd, zoals verzoekster bovendien zelf expliciet erkent en zoals reeds werd aangegeven, bovendien op correcte wijze in het administratief dossier opgenomen, en dit in de map ‘landeninformatie’. Verzoekster kon hiervan aldus op eenvoudige wijze kennis nemen middels het inzagerecht waarover zij beschikte.

Verzoekster brengt, hoewel zij beweerde dat volgens haar informatie Medat H. op dat ogenblik niet in de gevangenis zat, bovendien zelf niet het minste begin van informatie bij waaruit zulks zou kunnen worden afgeleid en legt geen informatie neer die afbreuk zou kunnen doen aan de door verweerder gehanteerde en in het administratief dossier opgenomen informatie inzake deze persoon. Voor het overige vergenoegt verzoekster zich ertoe boudweg te volharden in haar verklaringen. Hiermee doet zij op generlei wijze afbreuk aan de vaststelling dat deze verklaringen volledig worden ontkracht door de beschikbare landeninformatie.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Hieraan dient toegevoegd te worden dat het geloof in jouw asielrelaas verder onderuit gehaald wordt doordat je tegenstrijdige verklaringen aflegt over de periode voor je vertrek uit Albanië. Zo verklaarde je bij de DVZ tot aan je vertrek uit Albanië in juli 2017 in Tirana gewoond te hebben en het 7e leerjaar beëindigd te hebben in Albanië (verklaring DVZ, d.d. 19.02.2020, vragen 10 en 11). Tijdens je persoonlijk onderhoud verklaar je dan weer een kleine twee maanden voor je vertrek uit Albanië verhuisd te zijn naar Diber, niet meer naar school gegaan te zijn, en het 7e leerjaar niet afgerond te hebben (CGVS Isra, p. 11, 14). Geconfronteerd met je tegenstrijdige verklaringen, stel je dat je een tijdje hebt doorgebracht in Diber, maar er niet gewoond hebt (CGVS Isra, p. 12) en herhaal je dat je het 7e leerjaar niet beëindigd hebt in Albanië (CGVS Isra, p. 14), hetgeen geen ander licht werpt op jouw tegenstrijdige verklaringen. Jouw moeder maakte bovendien geen melding van jullie verhuis naar Diber voor jullie vertrek uit Albanië in haar persoonlijk onderhoud. Zij verklaarde integendeel haar ijsjeswinkel opengehouden te hebben tot net voor jullie vertrek uit Albanië (CGVS Arta, p. 5). De ijswinkel was gevestigd in het centrum van Tirana (CGVS Ali, p. 5).”

Verzoekster slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar zij eenvoudigweg één versie van haar eerder afgelegde verklaringen herhaalt en meer bepaald aangeeft dat zij initieel in Tirana woonde, twee maanden voor haar vertrek samen met haar moeder onderdook in Diber en haar zevende leerjaar niet afrondde, dient immers te worden vastgesteld dat zij met deze loutere herhaling en bevestiging van deze ene versie van haar verklaringen geenszins afbreuk doet aan de vastgestelde, kennelijke tegenstrijdigheden tussen deze verklaringen en zowel haar eigen, overige gezegden als de verklaringen van haar moeder. Derhalve blijven deze vastgestelde tegenstrijdigheden onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Tot slot dient vastgesteld te worden dat jij tijdens jouw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat geen concrete pogingen van de hand van de neef van jouw vader hebt aangehaald om jou te dwingen met zijn huwelijkskandidaat te huwen. Weliswaar sprak hij jou volgens jouw verklaringen regelmatig aan na school over zijn idee, meer zou de neef van jouw vader volgens jouw verklaringen niet gedaan hebben om zijn plan te doen slagen (CGVS Isra, p. 9). Gevraagd hoe de neef van jouw vader jou concreet probeerde te dwingen om met zijn huwelijkskandidaat te trouwen, verklaar je dat hij dit deed door jou tegen te houden na school en allerlei dingen tegen jou te zeggen (CGVS Isra, p. 10). Gezien je bij de DVZ verklaarde dat jouw familie tegen de uithuwelijking was en de neef van je vader je gezin bedreigde (vragenlijst CGVS, vraag 5), is het opvallend dat je deze bedreigingen tijdens je persoonlijk onderhoud niet vermeldt. Je verklaart namelijk niet op de hoogte te zijn of de neef van jouw vader jouw ouders rechtstreeks heeft aangesproken over zijn plannen (CGVS Isra, p. 10).”

Verzoekster slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. Waar zij wijst op de elementen die zij wel uitlegde, dient immers te worden opgemerkt dat zij hiermee geenszins een verklaring of uitleg biedt voor de vaststelling dat zij bij het CGVS naliert om melding te maken van de bedreiging van haar vader en haar gezin.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het voorliggende beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de beweerde problemen met en vrees ten aanzien van Medat H. in hoofde van verzoekster. Dat zij zou vrezen door deze persoon te zullen worden gedwongen een hoofddoek te dragen en te huwen, kan aldus niet worden aangenomen.

De voormelde vaststellingen werpen daarenboven eveneens een ernstige smet op de geloofwaardigheid van verzoeksters bewering dat zij haar land van herkomst zou hebben verlaten en niet naar dit land zou kunnen terugkeren omwille van haar geaardheid. Zo verzoekster werkelijk lesbisch geaard was en de mening toegedaan was dat zulks in haren hoofde volstond om te besluiten tot het bestaan van een nood aan internationale bescherming, kan immers niet worden ingezien waarom zij het nodig achtte de hoger ongeloofwaardig bevonden, volledig fictieve problemen met en vrees ten aanzien van Medat H. op te te dissen.

Met betrekking tot verzoeksters beweerde geaardheid, wordt in de bestreden beslissing bovendien geheel terecht gesteld:

“Vervolgens dienen ook betreffende de geloofwaardigheid van jouw geaardheid – je voelt meer voor meisjes dan voor jongens (CGVS Isra, p. 16) – een aantal kanttekeningen gemaakt te worden. Jouw verklaringen over de ontdekking van jouw geaardheid blijven immers erg op de oppervlakte. Gevraagd meer in detail te vertellen over jouw gevoelens voor meisjes, antwoord je dat je in Albanië wel door had dat wanneer er jongens in jouw buurt waren, jij niet dezelfde gevoelens had als wanneer er meisjes in jouw buurt waren (CGVS Isra, p. 16). Gevraagd meer te vertellen over toen jij dit over jezelf ontdekte, antwoord je louter dat je je goed voelde, dat het gebeurde dat er meisjes in je buurt kwamen in Albanië en dat je iets voelde, terwijl je niets voelde als er jongens in je buurt kwamen en je geen interesse had als een jongen iets met je wou beginnen. Gevraagd meer te vertellen over die periode antwoord je dat je niet echt voor jongens bent en meer gevoelens hebt voor meisjes (CGVS Isra, p. 16). Gevraagd of jij aan iemand in het bijzonder denkt wanneer je zegt dat je in Albanië meer voelde voor meisjes dan voor jongens, antwoord je bevestigend, om vervolgens wanneer je uitgenodigd wordt hierover meer te vertellen, te zeggen dat je geen gevoelens had voor jongens, maar voor een meisje hetzelfde voelde als een meisje dat wel gevoelens had voor jongens. Gevraagd in detail te vertellen over toen dat met jou gebeurde, verklaar je niet te weten hoe je dat kan uitleggen. Aangespoord gewoon te vertellen wat er gebeurd was, antwoord je opnieuw niet te weten hoe je het kunt uitleggen. Verder verklaar je nog nooit verliefd geweest te zijn op een meisje (CGVS Isra, p. 18). Gevraagd hoe je te weten bent gekomen dat je meer voor meisjes dan voor jongens voelt als je nog nooit verliefd bent geweest op een meisje, antwoord je dat je je beter voelde in het bijzijn van meisjes dan van jongens en geen interesse had in jongens en wel in meisjes. Je wilde liever optrekken met meisjes en dingen samen met andere meisjes doen (CGVS Isra, p. 18). Gezien vele kinderen voornamelijk optrekken en vriendschap sluiten met kinderen van hetzelfde geslacht, is het bevreemdend dat je daaruit de conclusie getrokken zou hebben dat je homoseksueel bent. Wanneer dit opgeworpen wordt, stel je dat het heel anders is, en dat jij je voelt bij meisjes alsof je verliefd zou zijn op een jongen (CGVS Isra, p. 18). Gevraagd of er in jouw leven een meisje is geweest dat specialer was dan andere meisjes, antwoord je bevestigend. Gevraagd over haar te vertellen, antwoord je heel kort dat het om een meisje van op school ging. Aangespoord verder te vertellen, zeg je dat je heel graag alleen bij haar wilde blijven. Nogmaals aangespoord te vertellen over alles wat er gebeurd is tussen jou en dat meisje, antwoord je dat je niets anders hebt om erbij te vertellen, en dat het voor jou hetzelfde was als voor de anderen, ‘vlinders in de buik en zo’ (CGVS Isra, p. 18-19). Desgevraagd vertel je dat ze Ana heette en dat jullie optrokken met elkaar zoals vriendinnen. Je voelde gevoelens voor haar en had haar graag (CGVS Isra, p. 19). Het is weinig coherent dat je Ana en je gevoelens voor haar niet eerder aanhaalde toen je eerder tijdens je persoonlijk onderhoud uitgebreid bevestigd werd over jouw gevoelens voor meisjes, hoe je dit ontdekt had bij jezelf, of je aan iemand in het bijzonder dacht wanneer je zei dat je in Albanië meer voelde voor meisjes dan voor jongens en hoe je te weten was gekomen dat je meer voelde voor meisjes dan voor jongens als je nog nooit verliefd was geweest.”

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Dient in dit kader immers te worden opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Ook van een jeugdige verzoeker om internationale bescherming mag zulks worden verwacht en kan daarbij worden aangenomen dat deze bij machte zou moeten zijn om op een spontane, doorleefde, duidelijke, gedetailleerde, coherente en geloofwaardige wijze uiteen te zetten hoe deze tot de ontdekking van zijn geaardheid kwam, hoe hij deze beleefde en hoe deze tot uiting kwam. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de *protection officer* in dit kader open en eenvoudige vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde seksuele geaardheid binnen de Albanese context. Daarbij bleek verzoekster geheel niet bij machte om hierover op een spontane, doorleefde, duidelijke, gedetailleerde, coherente en geloofwaardige wijze te verhalen. Zij verviel immers stevast in het afleggen van bijzonder vage, algemene en ontwijkende verklaringen. Bovendien legde zij duidelijk incoherente verklaringen af omtrent haar beweerde gevoelens voor een zekere Ana. Eveneens is het in dit kader tekenend dat verzoekster, in het kader van de voormelde vraagstelling en bij de omschrijving van haar geaardheid en gevoelens, stelde dat zij zich voelde bij meisjes ‘alsof zij verliefd zou zijn op een jongen’.

Daarenboven wordt aangaande verzoeksters beweerde geaardheid in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Voorts is het opmerkelijk voor iemand die de ontdekking van haar homoseksualiteit ruim drie-en-een-half jaar geleden, immers voor je vertrek uit Albanië in juli 2017 (CGVS Isra, p. 6, 16), situeert, dat je van mening bent dat er in Albanië geen personen bestaan die een relatie hebben met iemand van hetzelfde geslacht en dat homoseksualiteit onwettig is in Albanië (CGVS Isra, p. 15-16). Voor zover je weet, bestaan er geen moslims, ook niet in België, die een relatie hebben met iemand van hetzelfde geslacht (CGVS Isra, p. 17-18). Van een moslima die beweert zich reeds geruime tijd bewust te zijn van haar homoseksualiteit en die school loopt in België en men andere woorden in de mogelijkheid verkeert zich via vrienden of het internet te informeren, kan en mag verwacht worden dat zij beter geïnformeerd zou zijn over het bestaan van homoseksuelen in haar land van herkomst of van homoseksuele moslims in het algemeen. Jouw verklaring dat je geprobeerd hebt hierover meer te weten te komen (CGVS Isra, p. 17), kan niet overtuigen. Gevraagd wat je geprobeerd hebt om over dit onderwerp meer informatie te bekomen, antwoord je dat je over zoiets geen vragen kon stellen aan een neef of nicht en dat je praktiserend bent en weet wat je mag en wat je niet mag (CGVS Isra, p. 17).

Verzoekster voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Waar zij aangeeft dat zij minderjarig en moslim is, en dat zij in Albanië indertijd weinig toegang had tot informatie, dient immers te worden vastgesteld dat zij de voormelde vaststellingen hiermee hoegenaamd niet kan ontkrachten. Ook van een minderjarige moslim mag worden verwacht dat zij, zo zij werkelijk lesbisch geaard is en te meer indien zij op grond hiervan om internationale bescherming verzoekt, zich terdege informeert over de situatie voor LGBTI in het land van herkomst. Verzoekster liet, ondanks dat zij daartoe in België klaarblijkelijk de mogelijkheid had, echter kennelijk na zulks te doen. Dit getuigt van een bijzonder verregaand gebrek aan interesse voor haar voorgehouden situatie en problemen en doet op fundamentele wijze afbreuk aan zowel de ernst, de oprechtheid als de geloofwaardigheid van haar beweerde geaardheid en de op grond hiervan geformuleerde nood aan internationale bescherming.

Verzoekster laat de bestreden beslissing bovendien geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Tevens is het opvallend dat je van mening bent dat je aan iemands uiterlijk zou kunnen zien of de persoon in kwestie homoseksueel is (CGVS Isra, p. 20).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gelden. Dat verzoekster dermate stereotiepe verklaringen aflegde over het uiterlijk van homoseksuelen, vormt andermaal een ernstige negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van haar eigen, voorgehouden lesbische geaardheid.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters beweerde lesbische geaardheid en aan de hieraan verbonden, door haar aangevoerde nood aan bescherming.

Gelet op het voorgaande, is verzoeksters kritiek op de overige, overvloedige motieven die inzake het voorgaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing, met name deze inzake de door verzoekster gevreesde afkeuring door de maatschappij en haar familie en deze inzake de (informatie over de) situatie voor LGBTI in Albanië voor het overige niet dienstig en kan deze kritiek op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing. Ook de verwijzing door verzoekster naar informatie inzake de situatie voor LGBTI in Albanië is, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van haar eigen beweerde lesbische geaardheid niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoeksters persoon. Verzoekster kan met haar verwijzing naar dergelijke louter algemene informatie niet volstaan om aan te tonen of aannemelijk te maken dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou vrezen te worden geviséerd of vervolgd. Verzoekster dient zulks *in concreto* aan te tonen en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

Verzoekster laat de bestreden beslissing tot slot volledig onverlet waar gemotiveerd wordt:

“Wat betreft jouw vader dient vastgesteld te worden dat je jouw vrees niet aannemelijk maakt gezien jouw vader jou hier in België ook niet dwingt om een hoofddoek te dragen en je geen verduidelijking brengt waarom jouw vader jou in Albanië wel zou dwingen een hoofddoek te dragen terwijl hij dat in België niet doet (CGVS Isra, p. 24).”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze volledig onverlet laat, onverminderd gehandhaafd.

3.3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.3.9. Verzoekster toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in haren hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat er bij een terugkeer naar haar land van herkomst sprake zou zijn van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.10. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

“Uit hetgeen voorafgaat wordt jou de internationale bescherming geweigerd. Je hebt met name geen substantiële redenen opgegeven om je land van herkomst in jouw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of je voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat je afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik jouw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

3.3.11. Gezien verzoekster blijkt het voormelde niet kan worden beschouwd als vluchteling in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, mist artikel 33 van dit verdrag *in casu* tot slot toepassing en kan dit artikel door haar niet dienstig worden ingeroepen.

3.3.12. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT